

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 9 października 2006 r.

RPZ – 411/11/06/JK/

DECYZJA Nr RPZ 28 / 2006

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity – Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 z późn.zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 ww. ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. z 2002 r. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za ograniczającą konkurencję praktykę stosowaną przez Rynek Hurtowy Spółkę z o.o. z siedzibą w Pile, polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym – ograniczonym do obszaru Miasta Piły i okolic – rynku udostępniania powierzchni na terenie targowiska hurtowego (centrum zaopatrzenia hurtowego), na którym dokonywany jest obrót produktami rolno – spożywczymi, poprzez wprowadzenie z dniem 15 października 2005 r. zakazu sprzedaży towarów z pojazdów samochodowych, przyczep, naczep itp., za wyjątkiem sprzedaży warzyw, owoców i kwiatów produkcji krajowej, co narusza:

- art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* poprzez dyskryminację podmiotów prowadzących w tej formie sprzedaż hurtową innych owoców, warzyw i kwiatów,

oraz

- art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku sprzedaży hurtowej warzyw, owoców i kwiatów

i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 1.09.2006 r.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 3.04.2006 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu wpłynął wniosek Piotra Pikulika – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Hurtownia Owocowo – Warzywna „Hubertus” w Wyrzysku (zwanego dalej Wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania w sprawie nadużywania pozycji dominującej na

rynku przez Pilski Rynek Hurtowy Spółkę z o.o. z siedzibą w Pile (zwanej dalej Spółką). Wnioskodawca zarzucił ww. Spółce naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, tj. zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję polegającego na ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji lub zbytu oraz postępu technicznego lub inwestycji oraz art. 8 ust. 2 pkt 5, 6 i 7 ww. ustawy, tj.:

- przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji,
- narzucanie uciążliwych warunków umów przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści,
- stwarzanie konsumentom uciążliwych warunków dochodzenia swoich praw.

Naruszenie powyższych przepisów Wnioskodawca wiązał z wprowadzeniem przez Spółkę zakazu sprzedaży z samochodu owoców i warzyw na terenie zarządzanego przez Spółkę centrum zaopatrzenia hurtowego w Pile. Wnioskodawca pouczony został o warunkach formalnych wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie porozumienia ograniczającego konkurencję, nie podtrzymał wniosku w tym zakresie.

Prezes Urzędu odmówił jednak, w drodze decyzji nr RPZ 19/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. wszczęcia na wniosek Piotra Pikulika postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania przez Pilski Rynek Hurtowy Spółkę z o.o. praktyk naruszających przepisy art. 8 ust. 2 pkt 6 i 7 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Uznał bowiem, że zarzuty te, co wiadomo było już w tamtej chwili były oczywiście bezzasadne i skoro były podtrzymywane przez Wnioskodawcę konieczne było wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania antymonopolowego.

Z kolei wniosek wszczęcie postępowania antymonopolowego w zakresie naruszenia przez Pilski Rynek Hurtowy Spółkę z o.o. art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* z przyczyn formalnych pozostawiony został bez rozpoznania. Zdaniem jednak Prezesa Urzędu tylko ten zarzut zasługiwał na uwzględnienie i wszczęcie w przedmiotowej sprawie postępowania antymonopolowego. Dlatego też w przedmiotowej sprawie tj. naruszenia przez Pilski Rynek Hurtowy Spółkę z o.o. art. 8 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy oraz w sprawie naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 3 wszczęte zostało – z urzędu – postępowanie antymonopolowe.

W piśmie procesowym doręczonym Prezesowi Urzędu w dniu 29.08.2006 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego Spółka podniosła, iż jej intencją nie było nigdy ograniczenie konkurencji. Zarządzenie nr 9/2005 – wedle wyjaśnień Spółki – było reakcją na coraz liczniejsze zapytania o możliwość handlu z pojazdów samochodowych takimi produktami jak: nabiał, ryby, mięso i odzież. Dodatkowo z pojazdów samochodowych lub tzw. „ręki” na terenie rynku zaczęto handlować tekstyliami i elektroniką w ilościach detalicznych, co było całkowicie sprzeczne z ideą budowy centrum zaopatrzenia hurtowego w artykuły rolno – spożywcze. Posiadając ogólną wiedzę o rosnących wymogach sanitarnych, HCCAP i innych stawianych sprzedawcom artykułów spożywczych, jak również o ograniczonych możliwościach rynku co do spełnienia tych wymogów Zarząd Spółki postanowił, iż z pojazdów samochodowych będzie można sprzedawać produkty rolnicze o niskim stopniu przetworzenia i uproszczonej ewidencji obrotu.

Spółka podkreśliła ponadto, iż w przyjętej strategii marketingowej podmioty prowadzące sprzedaż z samochodów oraz podmioty prowadzące sprzedaż w stałych obiektach to dwa zupełnie różne segmenty rynku. Przy tak przyjętej segmentacji rynku Zarządzenie nr

9/2005, zdaniem Spółki, nie dyskryminuje żadnego podmiotu, gdyż dotyczy wszystkich podmiotów prowadzących handel z pojazdów samochodowych, a więc całego segmentu.

Niezależnie od tego Spółka poinformowała o gotowości takiego przeorganizowania swojej działalności aby zlikwidować ewentualne ograniczenia. Pierwszym działaniem jest wprowadzenie Zarządzenia nr 2/2006 z 23.08.2006 r., które dezaktualizuje Zarządzenie nr 9/2005. W świetle tego Zarządzenia, którego odpis dołączono do pisma, Zarządzenie nr 9/2005 traci moc z dniem 1.09.2006 r., a w § 3 Regulaminu Pilskiego Rynku Hurtowego sp. z o.o. wykreślono punkt 4. W uzasadnieniu Zarządzenia podano, iż Zarządzenie nr 5/2005 było reakcją na liczne sygnały świadczące, że sprzedaż z pojazdów samochodowych nie spełnia coraz bardziej restrykcyjnych warunków higieniczno – sanitarnych wymaganych przy obrocie wieloma towarami. W założeniu miało ono porządkować ten typ handlu, jednak jako całość mogło naruszać zasady wolnej konkurencji. W związku z powyższym Zarząd Spółki postanowił anulować to Zarządzenie w całości i podjąć prace nad nowym regulaminem rynku hurtowego, który będzie uwzględniał zmiany jakie dokonują się w obrocie gospodarczym, zwłaszcza po wstąpieniu do wspólnego obszaru gospodarczego jakim jest Unia Europejska.

W toku postępowania antymonopolowego Prezes Urzędu ustalił co następuje:

Spółka Pilski Rynek Hurtowy rozpoczęła działalność na początku 1998 r. Jej celem było stworzenie centrum zaopatrzenia hurtowego w artykuły rolno – spożywcze dla Piły i okolic. Większość udziałów, blisko 75 %, objęła Gmina Piła, która wniosła aport w postaci nieruchomości, pozostałe zaś udziały znalazły się w posiadaniu Skarbu Państwa, Wielkopolskiej Izby Rolniczej oraz przedsiębiorców. Spółka zawiaduje terenem o powierzchni [usunięto] m², na którym wybudowane zostały dwie hale magazynowo – handlowe o powierzchni [usunięto] m² każda oraz osiem pawilonów o powierzchni [usunięto] m². Łącznie z obiektami zmodernizowanymi oraz wybudowanymi przez dzierżawców, powierzchnia magazynowo – handlowa wynosi ok. [usunięto] m².

Na podstawie umów dzierżawy powierzchnia ta jest oddawana do dyspozycji przedsiębiorcom prowadzącym sprzedaż hurtową, którzy dostosowują ją do szczegółowych wymagań obowiązujących w handlu w danej branży lub w zakresie konkretnych produktów. Obecnie na terenie Spółki działalność gospodarczą prowadzi [usunięto] hurtowni reprezentujących głównie branżę spożywczą. Sama Spółka nie prowadzi działalności handlowej.

Wcześniej w miejscu obecnego centrum zaopatrzenia hurtowego trzy razy w tygodniu odbywał się handel z pojazdów samochodowych oraz prowizorycznych baraków i kiosków. Wedle wyjaśnień Spółki, znaczna część sprzedawców przeniósł swoją działalność do nowych obiektów, a część stała się dostawcami do działających hurtowni. Tylko niewielka grupa producentów rolnych (średnio 20 – 30 pojazdów) w dalszym ciągu w tej formie sprzedaje swoje nadwyżki. Sygnały o licznych nieprawidłowościach w postaci braku oznaczeń asortymentu, braku informacji o sprzedawcy, nie ewidencjonowaniu obrotu, braku możliwości reklamacji oraz analiza ekonomiczno – finansowa (przychody z tego typu handlu stanowiły w 2005 r. tylko [usunięto] % całości przychodów Spółki) skłoniły Zarząd Spółki do stopniowej rezygnacji z tego typu handlu.

Realizacją tej koncepcji było Zarządzenie Zarządu Spółki nr 9/2005 z dnia 3.10.2005 r., na podstawie którego z dniem 15.10.2005 r. wprowadzono na terenie centrum zakaz sprzedaży towarów z pojazdów samochodowych, przyczep, naczep itp. W treści Zarządzenia

wyjaśniono, iż zakaz spowodowany jest uwarunkowaniami z zakresu higieny i bezpieczeństwa obrotu artykułami żywnościowymi. Normy takie jak HCCAP, ISO, GHP czy GMP – jak podano w uzasadnieniu Zarządzenia – są podstawowymi wymogami jakie należy spełnić by dany produkt, a szczególnie żywność, został dopuszczony do obrotu. Sprzedaż z samochodu (z wyjątkiem pojazdów specjalistycznych) możliwości spełnienia tych norm nie gwarantuje. Zakaz został obwarowany sankcją w postaci opłaty manipulacyjnej w kwocie 150 zł. Natomiast osoby (podmioty), które będą notorycznie naruszały zarządzenie nie będą w ogóle wpuszczane na teren Spółki. Z zakazu wyłączono warzywa, owoce i kwiaty produkcji krajowej, gdyż – co również wskazano w Zarządzeniu - ich sprzedaż odbywa się przy bardzo niskim stopniu przetworzenia, a dostawcy i producenci są bardzo często zwolnieni z obowiązku ewidencji obrotu.

Ww. Zarządzenie znalazło potwierdzenie w „Regulaminie Pilskiego Rynku Hurtowego”. Zgodnie bowiem z § 3 pkt 4 tego regulaminu, zabrania się sprzedaży z przyczep, naczep, platform i innych pojazdów samochodowych. Warunkowo zakaz ten nie dotyczy sprzedaży (w tej formie) owoców, warzyw i kwiatów produkcji krajowej.

W miesiącu lipcu br. Spółka odnotowała średnio dzienną sprzedaż z pojazdów samochodowych przez 28,5 sprzedawców i liczba ta jest zbliżona do lat poprzednich albowiem za lata 2004 i 2005 liczby wynosiły odpowiednio 30,0 i 28,9. Według Zarządu Spółki wprowadzenie Zarządzenia nr 9/2005 nie spowodowało zauważalnego spadku podmiotów prowadzących sprzedaż z pojazdów samochodowych. Dwa podmioty wyłączyły ze swojej oferty towarowej owoce cytrusowe, a jeden podmiot przeniósł działalność do pawilonu handlowego na terenie centrum uruchamiając hurtownię owocowo – warzywną.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Celem ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co zostało wyrażone w jej art. 1 ust. 1 i 2, jest m.in. ochrona konkurencji jako zjawiska charakteryzującego funkcjonowanie gospodarki przed zachowaniami przedsiębiorców lub ich związków, które wolność konkurencji w sposób sprzeczny z prawem zakłócają.

W wyroku z dnia 24 stycznia 1991 r. w sprawie Amr 8/90 (Wokanda 1992/2/39) Sąd Antymonopolowy podkreślił, że naruszenie interesu publicznoprawnego może mieć przykładowo miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą dotknięty jest "szerszy krąg uczestników rynku". Podobne stanowisko w tej kwestii zajął Sąd Najwyższy (por. przykładowo uzasadnienia wyroków z dnia 29 maja 2001 r. w sprawie I CKN 1217/98, OSNC 2002 r., z. 1, poz. 13, czy wyrok z dnia 28 stycznia 2002 r., I CKN 112/99, OSNC 2002 r., z. 11, poz. 144), który interes publiczno-prawny konfrontował z interesem indywidualnym.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu występuje w interesie podmiotów prowadzących działalność handlową na terenie centrum zaopatrzenia hurtowego dotkniętych ograniczeniami przez Spółkę zarządzającą tym centrum, które to ograniczenia zakłócają swobodną konkurencję pomiędzy nimi. Spółce zarzuca się zatem nadużywanie pozycji dominującej na rynku udostępniania powierzchni handlowej poprzez podejmowanie działań wywołujących skutki antykonkurencyjne na rynku, na którego strukturę i funkcjonowanie ma możliwość wpływu. Prowadzić to musi do konstatacji, iż Prezes Urzędu podejmuje działanie w interesie publicznym, aby zapewniona została możliwość konkurencji w takim zakresie, w jakim ograniczeń nie stawia powszechnie obowiązujące prawo.

Praktyki ograniczające konkurencję zawsze ujawniają się na określonym rynku właściwym. Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, rynkiem właściwym – do którego odnosi się treść art. 5 ust. 1 tej ustawy – jest rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. **Rynkiem w ujęciu produktowym** jest udostępnianie powierzchni na terenie targowiska hurtowego (centrum zaopatrzenia hurtowego), na którym dokonywany jest obrót produktami rolno – spożywczymi¹. Usługa ta stanowi towar w rozumieniu przepisu art. 4 pkt. 6 ww. ustawy. W posiadaniu Spółki jest bowiem zorganizowany kompleks pomieszczeń magazynowo – handlowych wraz z przyległym terenem udostępniany przedsiębiorcom prowadzącym działalność w zakresie handlu hurtowego produktami rolno – spożywczymi. Cechami charakterystycznymi tego handlu, stanowiącego pośrednie ogniwo pomiędzy sferą produkcji i sferą konsumpcji są m.in.: dokonywanie transakcji w dużych ilościach oraz odbiorcy, do których w przypadku produktów rolno – spożywczych możemy zaliczyć placówki sprzedaży detalicznej, gastronomii, konsumentów zbiorowych. Charakter transakcji dokonywanych na terenie centrum zaopatrzenia hurtowego w Pile oraz stopień zorganizowania tego centrum pozwala jednocześnie odróżnić działalność Spółki od działalności innych przedsiębiorców, którzy prowadzą targowiska detaliczne. Obecnie zresztą handel hurtowy produktami rolno – spożywczymi w kraju odbywa się na różnego rodzaju wyspecjalizowanych aukcjach, giełdach towarowych, centrach rolno – ogrodniczych spośród których najbardziej znane są: Warszawski Rolno Spożywczy Rynek Hurtowy S.A. w Broniszach, Wielkopolska Gildia Rolno – Ogrodnicza w Poznaniu oraz Lubelski Rynek Hurtowy S.A. w Elizówce. Warto nadmienić, iż z doświadczeń tych właśnie podmiotów korzysta Spółka przy organizacji własnego centrum zaopatrzenia hurtowego.

Niezbędnym elementem rynku właściwego jest także jego wymiar geograficzny, oznaczający obszar, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów są jednakowe dla wszystkich konkurentów. Zważywszy, że handel dokonywany na terenie centrum służy zaopatrzeniu w artykuły rolno – spożywcze Miasta Piły i okolic (Spółka na stronie www.prh.pila.pl wskazuje, iż z usług rynku korzysta codziennie około 1000 sklepów z terenu Piły i okolic oraz szkoły, przedszkola, wojsko, policja, restauracje i inne) przyjąć należy, iż taki jest zasięg rynku geograficznego w niniejszej sprawie. **Rynkiem w ujęciu geograficznym** jest więc obszar Miasta Piły i okolic.

W niniejszej sprawie **rynkiem właściwym** w rozumieniu art. 4 pkt 8 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* jest zatem lokalny – ograniczony do obszaru Miasta Piły i okolic – rynek udostępniania powierzchni na terenie targowiska hurtowego (centrum zaopatrzenia hurtowego), na którym dokonywany jest obrót produktami rolno – spożywczymi. Fakt, iż na tak wyznaczonym rynku Spółka nie spotyka się z konkurencją pozwala uznać, iż Spółka posiada pozycję dominującą w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Będąc jedynym dysponentem powierzchni na terenie targowiska hurtowego Spółka posiada możliwość wpływania na warunki funkcjonowania przedsiębiorców korzystających z targowiska, obarczona jest przeto obowiązkiem powstrzymania się od działań, których celem lub skutkiem mogło by być jakiegokolwiek ograniczenia konkurencji pomiędzy

¹ Takie ujęcie jest tożsame z ustaleniami prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu z 20.06.2002 r. nr RWA 5/2002 i z 4.06.2004 r. nr RWA 14/2004.

przedsiębiorcami prowadzącymi na tym targowisku działalność handlową. W szczególności winna dbać o to, aby działalność w tym zakresie mogła być prowadzona na zasadach równoprawnego dostępu i równych warunków prowadzenia handlu, bez dyskryminacji kogokolwiek. W ocenie Prezesa Urzędu temu obowiązkowi Spółka nie sprostała.

Zastrzeżenie to dotyczy wprowadzonego Zarządzeniem nr 9/2005 zakazu handlu na terenie centrum zaopatrzenia hurtowego z pojazdów samochodowych. Rzecz w tym, że zakaz ten poprzez wyłączenie sprzedaży warzyw, owoców i kwiatów produkcji krajowej, objął tylko niektórych przedsiębiorców prowadzących handel w takiej formie.

Powyższe uzasadnia ocenę zachowania Spółki pod kątem naruszenia przez Spółkę art. 8 ust. 2 pkt 3 i 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z pierwszym przepisem, zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku poprzez stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji. Z kolei zgodnie z art. 8 ust. 2 pkt 5 za praktykę ograniczającą konkurencję uznaje się nadużywanie pozycji dominującej poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Dla wykazanie zaistnienia praktyki wymienionej w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest udowodnienie, że istnieją konkurenci na rynku, w stosunku do których stosowane są zróżnicowane warunki umów. Ponadto umowy będące przedmiotem porównań winny być podobne, musi mieć miejsce dyskryminacja oraz przedsiębiorcy dyskryminowani w drodze działań przedsiębiorcy dominującego muszą mieć utrudnione warunki konkurowania.

Zgodnie z art. 4 pkt 10 ustawy przez konkurentów rozumie się przedsiębiorców, którzy wprowadzają lub mogą wprowadzać albo nabywają lub mogą nabywać w tym samym czasie, towary na rynku właściwym. W niniejszej sprawie za konkurentów należy uznać wszystkich przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą polegającą na hurtowej sprzedaży owoców, warzyw i kwiatów z pojazdów samochodowych (również przyczep, naczep itp.) na terenie centrum zaopatrzenia hurtowego w Pile.

Przedmiotem umów jakie ww. przedsiębiorcy zawierają ze Spółką jest udostępnienie powierzchni na terenie centrum celem prowadzenia hurtowej sprzedaży ww. produktów. Podstawowym zobowiązaniem ze strony sprzedawcy jest przestrzeganie „Regulaminu Pilskiego Rynku Hurtowego sp. z o.o.” oraz uiszczenie opłaty (jednorazowej lub abonamentowej) za wjazd samochodu. Wprawdzie wysokość tej opłaty była (i pozostaje zresztą nadal) elementem różnicującym sytuację sprzedawców, niemniej jednak jako uzależniona jedynie od ładowności pojazdu, nie stanowi przesłanki wyłączającej tożsamość (podobieństwo) zawieranych umów. Te jednolite zasady dostępu na teren centrum zaopatrzenia hurtowego zmieniło dopiero Zarządzenie nr 9/2005, którego bezpośrednim skutkiem było uprzywilejowanie sprzedawców owoców, warzyw i kwiatów produkcji krajowej z jednej strony, i dyskryminacja pozostałych sprzedawców z drugiej. Tym samym przedsiębiorcy, którzy dotychczas w swojej ofercie posiadali, przykładowo, owoce cytrusowe lub warzywa z importu zmuszeni zostali bądź to do ograniczenia swojej oferty, bądź to zmiany formy sprzedaży poprzez dzierżawę pawilonu handlowego na terenie centrum, gdzie sprzedaż tych produktów nie podlega ograniczeniom. Innymi słowy zmuszeni zostali do podjęcia decyzji, których podłożem nie była autonomiczna reakcja na zmieniające się zapotrzebowanie ze strony nabywców (samodzielne dostosowanie się do warunków konkurencji na rynku), lecz arbitralna decyzja zarządcy centrum.

Powyższe okoliczności są wystarczające by stwierdzić, iż wypełnione zostały przesłanki art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Należy przy tym podkreślić,

iż z chwilą akcesji do Unii Europejskiej Polska stała się częścią jednolitego rynku, którego zasadą jest m.in. swobodny przepływ towarów, co wyłącza stosowanie jakichkolwiek preferencji lub ograniczeń z uwagi na kraj pochodzenia produktów. Biorąc pod uwagę realia obrotu artykułami rolno – spożywczymi na obszarze centrum zaopatrzenia hurtowego w Pile o tym jakie produkty będą wprowadzane do obrotu winno w ostatecznym rachunku decydować zapotrzebowanie nabywców oraz kalkulacja ekonomiczna sprzedawców. Odmowa dostępu do centrum zaopatrzenia hurtowego mogła być uzasadniona jedynie brakiem spełnienia przez handlowców wymogów higienicznych, sanitarnych lub jakościowych, a nie źródłem pochodzenia produktów. Wymogi higieniczne i sanitarne oraz jakościowe są bowiem równe dla wszystkich, którzy trudnią się handlem określonymi produktami spożywczymi bez względu na ich kraj pochodzenia². Z tego powodu ograniczenia jakie na podstawie Zarządzenia nr 9/2005 obowiązywały na terenie centrum zaopatrzenia hurtowego w Pile w należało uznać za nieuzasadnione.

Jednocześnie jest poza sporem, że ograniczenia te utrudniały, a wręcz uniemożliwiały podjęcie konkurencji w zakresie handlu owocami, warzywami i kwiatami z pojazdów samochodowych tym przedsiębiorcom, którzy przed wejściem w życie Zarządzenia nr 9/2005 oferowali ww. produkty pochodzenia zagranicznego. Dlatego należy uznać, iż spełnione zostały również przesłanki stwierdzenia praktyki z art. 8 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy.

Biorąc pod uwagę fakt, iż Spółka z dniem 1.09.2006 r. uchyliła kwestionowane ograniczenia należało stwierdzić zaniechanie stosowania obu praktyk, a to na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli przedsiębiorca dopuścił się naruszenia zakazu, określonego w art. 8 ustawy, organ antymonopolowy może nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Ww. kara ma charakter fakultatywny. W ramach uznania administracyjnego Prezes Urzędu decyduje, czy właściwe jest ukaranie przedsiębiorcy dopuszczającego się praktyk biorąc pod uwagę takie okoliczności jak: stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję, potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, zachowanie przedsiębiorcy po wszczęciu postępowania.

Po rozważeniu okoliczności niniejszej sprawy Prezes Urzędu postanowił odstąpić od nałożenia na Spółkę kary pieniężnej.

Odstępując od nałożenia kary Prezes uwzględnił przede wszystkim fakt, że Spółka niezwłocznie po zawiadomieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego zaniechała stosowania zarzuconej jej praktyki i uchyliła Zarządzenie nr 9/2005 oraz odzwierciedlający je zapis Regulaminu. Podkreślić trzeba, iż uczyniła to nie dlatego, iż akceptowała bez zastrzeżeń stanowisko Prezesa Urzędu, lecz dlatego, iż zakładała możliwość nieumyślnego ograniczenia praw przedsiębiorców prowadzących działalność na terenie centrum. To zachowanie Spółki świadczące o braku świadomości naruszenia przepisów ustawy oznacza jednocześnie, iż nie

² W przypadku handlu obwoźnego, warunki tego handlu oraz wymagania higieniczne i sanitarne zawiera ustawa z 11.05.2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz.U. Nr 63 z 2001 r., poz. 634 z późn.zm.) oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20.12.2002 r. w sprawie wymagań higienicznych i sanitarnych obowiązujących w handlu obwoźnym środkami spożywczymi oraz wykazu artykułów, które nie mogą być wprowadzane do obrotu w handlu obwoźnym (Dz.U. nr 21 z 2003 r., poz. 182). Natomiast wymagania jakościowe określa ustawa z dnia 21.12.2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn.: Dz.U. Nr 187 z 2005 r., poz. 1577 z późn.zm.).

ma potrzeby nakładania kary o charakterze prewencyjnym, powstrzymującym przed podobnymi działaniami w przyszłości.

Z drugiej strony fakt, iż Spółka naruszyła przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poraz pierwszy oraz ograniczone skutki praktyki, która dotknęła bezpośrednio wąski krąg przedsiębiorców czynią bezzasadnym nałożenie kary o charakterze represyjnym.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 *Kodeksu postępowania cywilnego* – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Edward Stawicki

Otrzymują :

Pilski Rynek Hurtowy sp. z o.o.
ul. Wawelska 104
64-920 Piła

a/a